

[Holger Eriksen.]

ønsker blot udsættelse. Og hvor længe? Ja, det er vel ikke unaturligt at gætte på, at det er til efter valget; først så vil man få at vide, hvad de to partier egentlig vil i denne sag. „Vig udenom“, blev der sagt til Peer Gynt. Om det egentlig var klogt af ham, at han fulgte rådet, skal jeg naturligvis ikke diskutere, men det er tydeligt, at det er det samme råd, som de to partier her følger. I lang tid var det umuligt at få at vide af dem, hvad de vil sætte i stedet for regeringens almindelige politik. Den samme fremgangsmåde følges nu op i denne sag: man vil vente. Så kommer man i hvert fald ikke til at træde nogen over tærne. Man kommer heller ikke ud for at få konstateret, at der muligvis aldeles ikke er enighed mellem de to partier i denne sag. Det er jo altid lettere at skabe enighed om det negative, at man ingenting vil sige, end om noget positivt.

I betænkningen har man også fået plads til en lille bemærkning om hensynet til forstadsbebyggelserne. Den kan man jo lægge i, hvad man vil, men vi hørte i tirsdags det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen beklage sig over, at regeringsforslagene havde for store fradrag, f. eks. når det gjaldt amtsbeskatningen, og denne indstilling er i udvalget fulgt op af de konservative. Nu er det en kendsgerning, at mindre fradrag vil give højere bygningsskat, og da en sådan praktisk talt ikke betales til amterne af de egentlige landboere, vil det betyde, at nye byrder netop overvælttes på ejendomsbesidderne i forstadskommunerne. Hvis det er på den måde, man i fremtiden vil tage hensyn til den nævnte kategori af skatteydere, kan det let blive en dyr historie for disse.

Jeg finder også anledning til igen at understrege, at efter vurderingen af 1950 fandt den daværende finansminister, det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen, ingen anledning til at ændre ved grundskylden eller til at foreslå udsættelse. Nej, de forslag, han fremsatte, var i princippet nøjagtigt de samme som regeringsforslagene i år. Der er praktisk talt ingen forskel på situationen dengang og nu, altså bortset fra at det ikke er det ærede medlem, der er finansminister, men det synes jeg også betyder en del. Til gengæld er det ændringsforslag, der

stilles, jo ikke anderledes, end at det ikke afskærer det ærede medlem fra at følge sin gamle politik, hvis han ved skæbnens gunst eller ugunst igen skulle blive finansminister.

Men lad os se lidt på, hvilken forskel der er på regeringens og oppositionens stilling i denne sag. Ja, der er jo for det første det, som jeg har påvist, at regeringen ikke som oppositionen vil skubbe vanskelighederne fra sig i et år. Når man har de periodiske vurderinger og en ejendomsskattelov, der siger, at disse vurderinger skal være grundlaget for skatteudskrivningen, finder regeringen det urimeligt simpelt hen for et år at suspendere denne vurdering. Men hvad drejer det hele sig om i penge? For beskatningen af bygninger er der ingen forskel, da regeringens forslag, hvad denne side af sagen angår, ikke vil give mere, end hvis man benyttede den gamle vurdering som grundlag for skatteudskrivningen. Tilbage bliver så grundbeskatningen, der vil indbringe ca. 13 mill. kr. mere. At det betyder meget lidt for de fleste grundejere, havde jeg lejlighed til at påvise i tirsdags, men naturligvis kan man ikke lade et minus på statsbudgettet på 13 mill. kr. uanset. Her er det, det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen vil skabe dækning ved forhøjelse af renten for statsboliglånene, og han har i udvalget fået tilslutning fra de konservative. Ganske uden hensyn til det rimelige eller urimelige i en sådan forhøjelse — det talte vi om i tirsdags — vil det altså sige, at man for at skåne grundspekulanterne og de store grundbesiddere på landet vil lade beboerne af statslånshuse betale. Man kan også sige det på den måde, at for at skabe en nedsættelse af grundskylden — thi det er det, der reelt er tale om — vil man lade andre betale og betale dyrt. Da det særlig er i forstadskommunerne, disse huse er bygget, er det også en illustration til det hensyn, man vil tage til den slags mennesker.

Jeg anbefaler derfor, at man stemmer ændringsforslagene ned og stemmer for regeringens lovforslag.

Thorkil Kristensen: I den stærkt agitative tale, det ærede medlem hr. Holger Eriksen nu har holdt, vendte han sig ikke blot mod min ringhed, men også mod sin